

jati in vcepljati v glavo različne hrane potrebne za vsakdanje življenje.

Zares, mučenik si, učitelj na jednorazrednici. Vsak te vidi v počitku, a nihče pri delu.

Komaj se ti sbladi opoludne sedež v šoli in še ne dobro opočijejo ušesa, že zopet ga greješ in napaenjaš svoje moči tolikemu številu šolskih otrok v prid. Blažitelj otroških src, dušni hranitelj njihov, a vender moraš večkrat dasiravno v svesti svojega vzvišenega poklica, odjenjati. Naj ne grem predaleč, da ne zajeдем. Omeniti mi je le, da je toliko število otrok jedni učni moči preveliko in ne more jih zmagovati.

Da ni slednjič obilnega, ali celo nikakega vspela, kar mora učitelj od ljudi čestokrat slišati, je umevno. Da bi vender kmalu zasijalo solnce na taki jednorazrednici!

Te dni došlo je tukajšni šoli od neznanega dobrotnika mnogo šolskega blaga za uboge učence v vrednosti 12—14 gld.

V Vašem cenjenem listu, naj se temu velikodušnemu dobrotniku izraža v imeni krajnega šolskega sveta in uboge šolske mladine najtoplejša zahvala. Bog mu plačaj! Vivat sequens! *Janko Bajec.*

Društveni vestnik.

Iz kranjskega okraja. (Odkritje Rozmanovega spomenika. — Zborovanje učiteljskega društva.) Dne 20. vinotoka se nas je zbralo v kljub grdemu vremenu precejšno število tovarišic in tovarišev v Stari Loki, da še jedenkrat obiščemo in vzamemo slovo od zemeljskih ostankov prerano umrlega tovariša g. Antona Rozmana, učitelja v Žabnici ter odkrijemo slovesno spomenik, kateri naj še poznim rodovom oznanja, da tu počiva vzgleden učitelj, iskren rodoljub, kateri bi bil še veliko koristil svojemu narodu, da mu ni neizprosna smrt prerezala tako zgodaj nit življenja.

Po sv. maši zbrali smo se njega čestilci ob gomili, kjer se je po cerkvenih opravilih poslavljaj imenom tovarišev in šolske mladine v ganljivih besedah gosp. N. Stanovnik, nadučitelj v Selcih, a učiteljsko društvo — katero je oskrbelo tudi spomenik — položilo je na gomilo v znak ljubezni in spoštovanja do rajnega krasen venec. Učitelji pevci pa so zapeli v slovo »Blagor mu« in »Nad zvezdami«.

Dragi Anton, res Te krije črna zemlja, a duh Tvoj še živi med nami. Le prerano si nas zapustil ter se preselil v one višine, kjer vlada večna ljubezen. Z Bogom, blagi prijatelj! Na svidenje nad zvezdami!

Ob 10. uri zborovalo je naše društvo v prostorih g. Gusella v Škofji Loki. Gospod predsednik L. Jelenc prav pristrčno pozdravi zbrano učiteljsvo. Veseli ga, da se je zborovanja udeležilo toliko učiteljev. S posebnim zadovoljstvom pa naglašja, da so nas počastile tudi gđe. kolegije. Omenja zborovanja »Zveze« v binkoštih v Kranji za katere sijajni nastop ima društvo ne malo zaslug. Končno omenja krivičnih napadov na učiteljsvo ter odločno oporeka, da bi bilo slovensko učiteljsvo brezversko, saj se ves pouk opira na Boga in vsaka čitanka prične se z molitvijo.

Na to poroča tajnik o društvenem delovanju prošlega leta. Društvo vidno napreduje, število članov množi se od leta do leta osobito podpornih.

Blagajnik g. J. Režek potem poroča o gnotnem stanju društva. Navzlic ogromnim stroškom, ki je imelo društvo v minulem letu, smatraji je finančno stanje po iztirjanji večjega zneska ugodnim.

Volitev novega odbora bila je precej živahna. Izvoljeni so sledeči gg.: L. Jelenc predsednik, B. Krenner namestnik, Fr. Luznar tajnik, K. Benedik namestnik, J. Režek blagajnik, I. Jezeršek povodnja, A. Kmet namestnik.

Pri posameznih nasvetih predlaga g. Fr. Luznar, naj bi se poslala nadučitelju g. V. Ribnikarju, kateri je kot predsednik »Zveze« na Svetčevem banketu tako odločno branil in zagovarjal čast slovenskega učiteljsvo, zahvala, kar se je sprejelo z odobravanjem in jednoglasno.

G. J. Režek predlaga, naj se oniam udom, kateri so še na dolgu za lansko ali predlansko leto, stavi obrok in če se ne odzovejo, smatraji jih izstoplim iz društva, kar se je sprejelo.

Gospod predsednik zahvali še udeležence za vidno zanimanje za naše društvo ter nas z navdušenimi besedami vspodbuja, da se tesno oklenemo društva, kajti le v slogi je moč ter s trikratnim »slava« klicem na presvetlega vladarja zaključil zborovanje.

Telegrafčno nas je pozdravilo isti dan zborujoče kanniško učiteljsko društvo.

Po obedu pridružil se je tudi g. Fr. Košir, kapelan v Smledniku ter dejansko pokazal, da duhovnik in učitelj prav lahko delujeta skupaj, če iščeta le to, kar jih druži. Bilo je več napitnic, vmes pa so nas razveseljevali naši pevci. Da pri tej priložnosti nismo zabili prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda, razume se samo po sebi. Le pre kmalu je minil čas in s teškim srecem smo se morali ločiti z veselo zavestjo, da nam ostane ta dan v dobrem spominu.

—r.